

Sjöfartsverkets författningssamling

SJÖFS 2004:29

SFH 1.2.1.8

**Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd
om livräddningsutrustning och livräddnings-
anordningar på fartyg som omfattas av 1974
års internationella konvention om säkerheten
för människoliv till sjöss**

Innehållsförteckning

Tillämpningsområde	5
Urustning	5
Marin utrustning	5
Nytvecklade utrustning	6
Ömsesidighet	6
Fartområden	6
Definitioner	7
Undantag	9
Ikraftträdande och övergångsbestämmelser	9
Fartyg byggda före den 1 juli 1998	10
Roropassagerarfartyg byggda den 1 juli 1998 eller senare	12
Roropassagerarfartyg byggda före den 1 juli 1999	12
Roropassagerarfartyg byggda före den 1 juli 2004	12
Bilaga	13
<i>Allmänt</i>	13
<i>Föreskrifter för fartyg och livräddningsutrustning</i>	15
Regel 6	15
Kommunikationer	15
2 Radioutrustning för livräddning	15
3 Nödsignalljus	16
4 Ombordkommunikation och nödlarmsystem	16
5 Offentligt högtalarsystem på passagerarfartyg	16
Regel 7	17
Personlig livräddningsutrustning	17
1 Livbojar	17
2 Räddningsvästar	18
3 Räddningsdräkter och anti-exponeringsdräkter	18
Regel 8	18
Mönstringslista och nödanvisningar	18
Regel 9	19
Bruksanvisningar	19

Regel 10	19
Bemanning av livräddningsfarkoster och övervakning	19
Regel 11	20
Anordningar för samling och embarkering av livräddningsfarkoster	20
Regel 12	21
Sjösättningsstationer	21
Regel 13	21
Placering av livräddningsfarkoster	21
Regel 14	23
Placering av beredskapsbåtar	23
Regel 15	23
Placering av marint evakueringsystem	23
Regel 16	23
Sjösättnings- och ombordtagningsanordningar för livräddningsfarkoster	23
Regel 17	25
Anordningar för embarkering, sjösättning och ombordtagning av beredskapsbåtar	25
Regel 18	25
Linkastningsutrustning	25
Regel 19	25
Träning och övningar för nödsituationer	25
2 Kännedom om säkerhetsutrustning och praktiska övningar	25
3 Övningar	26
4 Övning och instruktioner ombord	28
5 Noteringar	29
Regel 20	29
Driftsberedskap, underhåll och inspektioner	29
2 Driftsberedskap	29
3 Underhåll	29
4 Underhåll av ginor	30
5 Reservdelar och reparationsutrustning	30
6 Veckoinspektion	30
7 Månatlig inspektion	30
8 Service på uppblåsbara livflottar och räddningsvästar, marint evakueringsystem och uppblåsbara beredskapsbåtar	31
9 Periodisk service av hydrostatiska utlösninganordningar	31
10 Skyltning av förvaringsplatser	32

11 Periodisk service av sjösättningsanordningar och belastade utlösningsanordningar.....	32
Regel 21	33
Livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar	33
1 Livräddningsfarkoster.....	33
2 Beredskapsbåtar.....	34
3 Eskortering av livflottar	35
Regel 22	35
Personlig livräddningsutrustning.....	35
1 Livbojar	35
2 Räddningsvästar.....	35
3 Ljus på räddningsvästar	36
4 Räddningsdräkter och termiska skydd (TPA).....	36
Regel 23	36
Anordningar för embarkering av livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar.....	36
Regel 24	37
Placering av livräddningsfarkost	37
Regel 25	37
Samlingsstationer.....	37
Regel 26	37
Särskilda bestämmelser för roropassagerarfartyg	37
2 Livflottar.....	37
3 Snabbgående beredskapsbåtar	38
4 Räddningshjälpmedel (Means of rescue).....	38
5 Räddningsvästar.....	39
Regel 27	39
Information om passagerare.....	39
Regel 28	40
Landnings- och hämtningsområden för helikoptrar	40
Regel 29	40
Beslutsstöd för befälhavare på passagerarfartyg.....	40
Regel 30	41
Övningar.....	41
Regel 31	42
Livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar	42
1 Livräddningsfarkost.....	42
2 Beredskapsbåtar.....	43
Regel 32	44

SJÖFS 2004:29

Personlig livräddningsutrustning	44
1 Livbojar	44
2 Ljus på räddningsvästar	44
3 Räddningsdräkter och termiska skydd (TPA).....	44
Regel 33	45
Anordningar för embarkering och sjösättning av livräddningsfarkoster	45
Regel 34	46
Regel 35	47
Utbildningshandbok och hjälpmedel för övning ombord	47
Regel 36	48
Instruktioner för underhåll ombord	48
Regel 37	48
Instruktioner för mönstringslista och nödsituationer	48

Sjöfartsverkets författningssamling

SJÖFS 2004:29

Utkom från trycket
den 26 januari 2005

**SFH
1.2.1.8**

Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd om livräddningsutrustning och livräddnings- anordningar på fartyg som omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss;

beslutade den 8 december 2004.

Sjöfartsverket föreskriver följande med stöd av 2 kap. 1 §, 2 kap. 3 § och 4 kap. 21 § fartygssäkerhetsförordningen (2003:438) samt 20 § förordningen (1993:1065) om teknisk kontroll och beslutar följande allmänna råd.

Tillämpningsområde

1 § Om inget annat anges skall dessa föreskrifter tillämpas på svenska fartyg på internationell resa samt utländska fartyg på resa inom Sveriges sjöterritorium.

Dessa föreskrifter skall inte tillämpas på följande fartyg:

- a) lastfartyg med en bruttodräktighet under 500
- b) fartyg som inte har mekanisk framdrivning
- c) träfartyg av primitiv konstruktion
- d) fritidsfartyg
- e) fiskefartyg
- f) örlogs- och trupptransportfartyg.

Utrustning

Marin utrustning

2 §¹ Livräddningsutrustning eller livräddningsanordningar som används, installeras eller placeras ombord på ett fartyg som omfattas av dessa föreskrifter skall uppfylla kraven i Sjöfartsverkets föreskrifter (SJÖFS 1999:8) om marin utrustning, i den utsträckning som följer av den författningen.

Livräddningsutrustning eller livräddningsanordningar som används, installeras eller placeras ombord på fartyg, som omfattas av dessa föreskrifter

¹ Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 5 och 34.

men inte Sjöfartsverkets föreskrifter (SJÖFS 1999:8) om marin utrustning, skall uppfylla kraven i LSA-koden.

Nyutvecklad utrustning

3 §² Ny typ av livräddningsutrustning och livräddningsanordningar eller annan livräddningsutrustning och livräddningsanordningar, som bestämmelserna i 2 § inte är tillämpliga på, skall vara testade enligt resolution A.689(17)³ eller, för livräddningsutrustning installerad ombord på fartyg den 1 juli 1999 eller därefter, resolution MSC.81(70), för att säkerställa att med dessa föreskrifter likvärdig eller högre säkerhetsstandard uppnås.

Nyutvecklade arrangemang och innovationer för livräddning skall, om tester enligt första stycket inte är möjliga att genomföra, testas på annat, tillfredsställande sätt för att säkerställa att med dessa föreskrifter likvärdig eller högre säkerhetsstandard uppnås.

Allmänna råd

Innovationer och nyutvecklade arrangemang för livräddning, som inte omfattas av resolution A.689(17), bör testas och utvärderas enligt riktlinjerna i resolution A.520(13) för bedömning av om likvärdig eller högre säkerhetsstandard uppnås.

Ömsesidighet

4 § Ett fartyg som är godkänt enligt ett regelverk i andra medlemsstater inom Europeiska unionen, Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller Turkiet jämföras med ett fartyg som uppfyller kraven i dessa föreskrifter, under förutsättning att likvärdig säkerhetsnivå uppnås genom dessa regelverk.

Fartområden

5 § Vid tillämpningen av dessa föreskrifter skall fartområdena ha den omfattning de ges i 1 kap. 3 § fartygssäkerhetsförordningen (2003:438).

² Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 4.

³ Resolution A.689(17), Recommendation on testing of life-saving appliances eller, för livräddningsutrustning installerad ombord på fartyg den 1 juli 1999 eller senare, resolution MSC.81(70), Revised recommendation on testing of life-saving appliances.

Definitioner

6 §⁴ I dessa föreskrifter används följande definitioner:

Alla fartyg är fartyg som omfattas av dessa föreskrifter oavsett när de byggdes⁵.

Anti-exponeringsdräkt är en skyddsdräkt som skall användas av personal för beredskapsbåt och marint evakueringsystem.

Beredskapsbåt är en båt som är konstruerad för att rädda nödställda personer samt ordna och leda livräddningsfarkoster.

Certifierad person är en person som har genomgått en utbildning godkänd enligt 6 kap. 3 § Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2000:1) om utbildning och behörigheter för sjöpersonal, för handhavande av räddningsfarkoster och beredskapsbåtar, vilket motsvarar kraven i STCW-koden, sektion A-VI/2.

Fartyg byggda innebär det datum då fartygets köl sträcktes eller fartyget befann sig på motsvarande byggnadsstadium⁶.

Fartygs längd är antingen 96 % av den totala längden i en vattenlinje belägen på 85 % av det minsta malldjupet, mätt från kölens överkant, eller längden från förstävets förkant till hjärtstockens mittpunkt i samma vattenlinje, om denna längd är större. I fartyg konstruerade med styrlastighet skall längden mätas i en vattenlinje som är parallell med konstruktionsvattenlinjen.

Fiskefartyg är ett fartyg som används för fångst av fisk eller andra levande tillgångar i havet.

Godkänd servicestation är en station för service av uppblåsbara livflottar, vars tester och processer kontrollerats enligt resolution A.761(18)⁷ av ett organ ackrediterat för uppgiften enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll. Intill dess ackreditering av organ enligt dessa föreskrifter har skett skall den tekniska kontrollen utföras av organ som Sjöfartsverket utser, om inte annan ordning föreskrivits.

Helikopterhämtningsplats (helicopter pick-up area) är ett område på fartyget där helikoptrar kan hämta personer och utrustning utan att landa.

Helikopterlandningsplats (helicopter landing area) är ett område på fartyget som är utmärkt och konstruerat för tillfällig landning av helikoptrar i samband med en nödsituation.

Huvudkraftkällan är det elektriska aggregat som krävs enligt SOLAS 74, kapitel II-1, regel 41.

IBC-koden är den internationella koden för fartyg som transporterar farliga ämnen i bulk (the International Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Dangerous Chemicals in Bulk), antagen genom resolutionerna MSC.4(48) och MSC.5(48), med ändringar.

IGC-koden är den internationella koden för fartyg som transporterar farliga kemikalier i bulk (the International Code for the Construction and

⁴ I denna bestämmelse återfinns definitioner från SOLAS 74, kapitel III, regel 3.

⁵ Definitionen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 1.3.2.

⁶ Definitionen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 1.3.

⁷ Resolution A.761(18), Recommendation on conditions for the approval of servicing stations for inflatable liferafts.

Equipment of Ships Carrying Liquefied Gases in Bulk), antagen genom resolutionerna MSC.4(48) och MSC.5(48), med ändringar.

Kort internationell resa är en internationell resa under vilken ett fartyg inte avlägsnar sig mer än 200 nautiska mil från en hamn eller plats till vilken passagerarna och besättningen kan föras i säkerhet, där varken avståndet mellan den sista anlöpshamnen i det land där resan börjar, den slutliga destinationshamnen eller återresan överstiger 600 nautiska mil. Den slutliga destinationshamnen är den sista anlöpshamnen under den planerade resan där fartyget påbörjar sin återresa till det land där resan började.

Lastfartyg är ett fartyg som inte är passagerarfartyg eller fritidsfartyg.

Livbåtslejdare är den lejdare som finns vid embarkeringsstationer för livräddningsfarkoster för att man utan fara skall kunna ta sig ombord på den sjösatta livräddningsfarkosten.

Livräddningsfarkost är en farkost där nödställda kan hållas vid liv sedan de har övergett fartyget.

LSA-koden är den internationella koden för livräddningsutrustning, antagen av den internationella sjösäkerhetsorganisationen (IMO) genom resolution MSC.48(66)⁸.

Marint evakueringsystem (MES) är utrustning för snabb överföring av personer från utrymningsdäck till en flytande räddningsfarkost.

Minsta djupgående till sjöss (minsta driftsdjupgående) är den kondition då fartyget är på jämn köl, utan last, med 10 % förnödenheter och bränsle och, om det är passagerarfartyg, med fullt antal passagerare och besättning inklusive bagage.

Motsvarande byggnadsstadium är det stadium då

1. byggande som hänför sig till ett visst fartyg påbörjas och
2. då sammanfogning av fartyget har påbörjats omfattande minst 50 ton eller 1 % av den beräknade vikten av allt byggnadsmaterial, om denna vikt är mindre⁹.

Ny typ av livräddningsredskap och livräddningsanordning är ett livräddningsredskap eller en livräddningsanordning som har nya egenskaper, vilka inte helt uppfyller kraven i dessa föreskrifter men som ger en likvärdig eller högre säkerhetsstandard.

Nödkraftkällan är det elektriska reservaggregat som krävs enligt SOLAS 74, kapitel II-1, regel 42 för passagerarfartyg eller regel 43 för lastfartyg.

Oljetankfartyg är ett fartyg enligt definitionen i 1978 års protokoll till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (MARPOL 73/78), Annex I, regel 1.

ORL-flotte är en öppen och vändbar räddningsflotte.

Passagerare är varje annan person än befälhavaren och besättningsmedlemmarna eller andra personer anställda eller sysselsatta i annan befattning ombord på fartyg för dess behov samt barn under ett års ålder.

Passagerarfartyg är ett fartyg som medför fler än tolv passagerare.

Räddningsdräkt är en skyddsdräkt som minskar en persons förlust av kroppsvärme när dräkten bärs i kallt vatten.

⁸ Resolution MSC.48(66), International Life-Saving Appliances Code (LSA Code).

⁹ Definitionen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 1.2.

Sjösättning genom fri uppflytning är ett sätt att sjösätta en livräddningsfarkost varigenom farkosten automatiskt frigörs från ett sjunkande fartyg och är klar för användning.

Sjösättning genom fritt fall är ett sätt att sjösätta en livräddningsfarkost varigenom farkosten med ombordvarande personer och utrustning frigörs och får falla i sjön utan någon tillbakahållande anordning.

Sjösättningsredskap eller -anordning är utrustning med vilken man på ett säkert sätt kan förflytta en livräddningsfarkost eller beredskapsbåt från dess plats ombord till vattnet.

SOLAS 74 är 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss samt därtill hörande protokoll och ändringar, i gällande version.

Termiskt skydd/TPA är en säck eller dräkt av vattentätt material med låg värmeledningsförmåga.

Uppblåsbart redskap är ett redskap som är beroende av icke hårda, gasfyllda kammare för flytkraft, som normalt hålls uppblåst tills det är färdigt för användning.

Uppblåst redskap är ett redskap som är beroende av icke hårda, gasfyllda kammare för flytkraft och som alltid hålls uppblåst och alltid är färdigt för användning.

UT-flotte är en flotte utan tält.

Undantag

7 §¹⁰ Undantag från dessa föreskrifter kan helt eller delvis beviljas för enskilda fartyg om särskilda skäl föreligger i den utsträckning bestämmelserna i *bilagan* medger.

Undantag från dessa föreskrifter kan helt eller delvis beviljas enskilda fartyg eller kategorier av fartyg som inte går mer än 20 nautiska mil från närmaste skyddade plats, om det finns särskilda skäl.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

1. Denna författning träder i kraft fyra veckor efter den dag då författningen enligt uppgift på den utkom från trycket i Sjöfartsverkets författningssamling.

2. Genom författningen upphävs Sjöfartsverkets kungörelse (SJÖFS 1996:5) om livräddningsredskap och anordningar på fartyg som omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss.

3.¹¹ Lastfartyg oavsett byggnadsdatum skall, när de omvandlas till passagerarfartyg, uppfylla kraven för passagerarfartyg i dessa föreskrifter från och med det datum omvandlingen påbörjas.

¹⁰ I denna bestämmelse återfinns undantag från SOLAS 74, kapitel III, regel 2.

Fartyg byggda före den 1 juli 1998

4.¹² Fartyg byggda före den 1 juli 1998 skall uppfylla denna författning den dag den träder i kraft, om inte annat sägs nedan.

Fartyg byggda före den 1 juli 1986

a)¹³ Fartyg byggda före den 1 juli 1986 behöver bara uppfylla kraven i 20.3 och 20.6.2 i *bilagan* så långt det är praktiskt möjligt.

b)¹⁴ Passagerarfartyg byggda före den 1 juli 1986 behöver inte uppfylla kraven i 22.4.1.1 i *bilagan* på räddningsdräkter och termiska skydd i helt eller delvis täckta livbåtar, även om livbåtarna inte uppfyller kraven i LSA-koden 4.5 och 4.6.

c)¹⁵ Roropassagerarfartyg byggda före den 1 juli 1986 behöver inte uppfylla kraven i 26.5 i *bilagan* förrän vid den första periodiska besiktningen efter den 1 juli 1998. Kraven i 26.2.1, 26.2.2, 26.2.3, 26.2.4, 26.3 och 26.4 i *bilagan* behöver inte uppfyllas förrän vid den första periodiska besiktningen efter den 1 juli 2000.

d)¹⁶ På roropassagerarfartyg byggda före den 1 juli 1986, där fartygets befintliga anordningar eller storlek hindrar sådan installation, får snabb beredskapsbåt, som krävs enligt 26.3.1 i *bilagan*, installeras istället för en båt som speciellt skall användas i nödsituationer, under förutsättning att

- den installerade, snabba beredskapsbåten betjänas av en sjösättningsanordning som uppfyller kraven i 26.3.2 i *bilagan*,
- den minskning av räddningskapacitet som beror på ovanstående utbyte kompenseras genom installation av livflottar som kan ta minst lika många personer som den utbytta livbåten, och
- sådana livflottar betjänas av de befintliga sjösättningsanordningarna eller marina evakueringsystemen.

e) Bestämmelser om hur många livflottar som lastfartyg byggda före den 1 juli 1986 skall medföra finns i Sjöfartsverkets kungörelse (SJÖFS 1996:5) om livräddningsredskap och anordningar på fartyg som omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss.

f)¹⁷ *Helt och delvis täckta livbåtar på lastfartyg byggda före den 1 juli 1986, som krävs enligt 32.3.2.1 och 32.3.2.2 i bilagan behöver inte uppfylla kraven i LSA-koden 4.6.*

¹¹ Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 1.3.3.

¹² Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 1.1.

¹³ Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 20.1.

¹⁴ Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 22.4.2.

¹⁵ Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 26.1.3.

¹⁶ Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 26.3.4.

¹⁷ Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 32.3.5.

Fartyg byggda före den 1 juli 1997

g)¹⁸ Passagerarfartyg byggda före den 1 juli 1997 behöver inte uppfylla kraven i 6.5.3 i *bilagan*.

h)¹⁹ Godkänt, offentligt högtalarsystem på passagerarfartyg byggda före den 1 juli 1997 behöver inte ändras om de i huvudsak uppfyller kraven i 6.5.2, 6.5.4 i *bilagan* och LSA-koden 7.2.2.1.

i)²⁰ På roropassagerarfartyg byggda efter den 1 juli 1986 men före den 1 juli 1997 får snabb beredskapsbåt, som krävs enligt 26.3.1 i *bilagan*, installeras istället för en befintlig livbåt, om fartygets befintliga anordningar eller storlek hindrar sådan installation.

Fartyg byggda före den 1 juli 1998

j)²¹ Om inte annat sägs i dessa föreskrifter skall fartyg byggda eller vars köl sträcktes före den 1 juli 1998 uppfylla kraven i Sjöfartsverkets kungörelse (1996:5) om livräddningsredskap och anordningar på fartyg som omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss istället för att uppfylla kraven i 6.3, 6.4, 7, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 31, 32.1, 33, 34, 36 och 37 i *bilagan*.

k)²² Passagerarfartyg byggda före den 1 juli 1998 behöver inte ha ljus på räddningsvästar enligt 22.3.1 i *bilagan* förrän den dag då utrustningen ändå skall bytas ut, vilket dock inte skall ske senare än vid den första periodiska besiktningen efter den 1 juli 2002, förutsatt att sådant ljus i huvudsak uppfyller kraven i LSA-koden 2.2.3.

l)²³ Roropassagerarfartyg byggda efter den 1 juli 1986 men före den 1 juli 1998 behöver inte uppfylla kraven i 26.5 i *bilagan* förrän vid den första periodiska besiktningen efter den 1 juli 1998 samt kraven i 26.2.3, 26.2.4, 26.3 och 26.4 i *bilagan* förrän vid den första periodiska besiktningen efter den 1 juli 2000.

m)²⁴ Lastfartyg byggda före den 1 juli 1998 behöver inte uppfylla kraven i 32.2.2 i *bilagan* förrän då utrustningen ändå byts ut, dock inte senare än vid den första periodiska besiktningen efter den 1 juli 2001.

n)²⁵ Fartyg byggda före den 1 juli 1998, vilkas livräddningsutrustning eller livräddningsanordningar ersätts, skall uppfylla kraven i dessa föreskrifter i den utsträckning det är rimligt och praktiskt möjligt. Detsamma gäller om sådana fartyg repareras, förändras eller modifieras så att deras mått väsentligen ändras och detta medför att livräddningsutrustning eller livräddningsanordningar byts ut eller tillförs.

¹⁸ Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 6.5.3.

¹⁹ Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 6.5.5.

²⁰ Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 26.3.4.

²¹ Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 1.1.

²² Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 22.3.2.

²³ Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 26.1.3.

²⁴ Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 32.2.3.

²⁵ Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 1.4.1.

SJÖFS 2004:29

Roropassagerarfartyg byggda den 1 juli 1998 eller senare

Roropassagerarfartyg byggda den 1 juli 1998 eller senare behöver inte uppfylla kraven i 26.2.1 och 26.2.2²⁶ i *bilagan*.

Roropassagerarfartyg byggda före den 1 juli 1999

Fartyg byggda före den 1 juli 1999 behöver inte uppfylla kraven i 28.2²⁷ i *bilagan*.

Roropassagerarfartyg byggda före den 1 juli 2004

Roropassagerarfartyg byggda före den 1 juli 2004 behöver inte uppfylla kraven i 26.2.5 i *bilagan* förrän den första årliga besiktningen på eller efter detta datum²⁸.

PER NORDSTRÖM

Magnus Crutebo
(Sjöfartsinspektionen)

²⁶ Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 26.1.1.

²⁷ Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 28.2.

²⁸ Bestämmelsen motsvarar SOLAS 74, kapitel III, regel 26.1.4.

Bilaga

Del A

Allmänt

Innehållet i SOLAS 74, kapitel III, del A, har omarbetats och återfinns i 1–7 §§. Av denna anledning har reglerna 1–5 utelämnats från denna bilaga, där innehållet begränsar sig till SOLAS 74, kapitel III, del B.

För att i största mån behålla den ursprungliga strukturen hos konventionen är numreringen i del B intakt.

Del B

Föreskrifter för fartyg och livräddningsutrustning

SEKTION I – PASSAGERAR- OCH LASTFARTYG

Regel 6

Kommunikationer

1 Punkt 2 skall tillämpas på alla passagerarfartyg och alla lastfartyg med en bruttodräktighet av minst 300.

2 Radioutrustning för livräddning

2.1 *Tvåvägs VHF-radiotelefonapparater*

Minst tre tvåvägs VHF-radiotelefonapparater skall finnas på varje passagerarfartyg och på varje lastfartyg med en bruttodräktighet av minst 500. Minst två tvåvägs VHF-radiotelefonapparater skall finnas på varje lastfartyg med en bruttodräktighet av minst 300, men mindre än 500. Tvåvägs VHF-radiotelefonapparater skall minst uppfylla kraven i resolution A.809(19)²⁹. Även tvåvägs VHF-radiotelefonapparater som är fast monterade i en livräddningsfarkost skall uppfylla prestandanormer som inte är lägre än kraven i resolution A.809(19).

2.2 *Radartranspondrar/SART*

Det skall finnas minst en radartransponder på vardera sidan av alla passagerarfartyg samt på lastfartyg med en bruttodräktighet av minst 500. Det skall finnas minst en radartransponder på varje lastfartyg med en bruttodräktighet av minst 300, men mindre än 500. Radartranspondrar skall minst uppfylla kraven i resolution A.802(19)³⁰. Radartranspondrarna skall förvaras på sådan plats att de snabbt kan placeras i vilken livräddningsfarkost som helst med undantag för den eller de livflottar som krävs i 31.1.4. En av dessa radartranspondrar får utgöras av den radartransponder som krävs enligt tillämpliga regler om radioutrustning på fartyg, meddelade med stöd av 2 kap. 1 § fartygssäkerhetsförordningen (2003:438)³¹. Alternativt skall en radartransponder förvaras i varje livräddningsfarkost utom i sådana som krävs enligt regel 31.1.4. På fartyg som medför minst två radartranspondrar och som är utrustade med frifallslivbåtar skall en av radartranspondrarna förvaras i en frifallslivbåt och den andra placeras i omedelbar närhet av

²⁹ Resolution A.809(19), Performance standards for survival craft two-way VHF radiotelephone apparatus, annex 1 eller annex 2.

³⁰ Resolution A.802(19), Performance standards for survival craft radar transponders for use in search and rescue operations.

³¹ SOLAS 74, kapitel IV, regel 7.

bryggan så att den kan användas ombord, färdig att flyttas till någon av de andra livräddningsfarkosterna.

3 Nödsignalljus

Det skall finnas minst 12 fallskärmsljus ombord, som uppfyller kraven i LSA-koden 3.1. Ljusen skall förvaras på bryggan eller i dess omedelbara närhet.

4 Ombordkommunikation och nödlarmsystem

4.1 Det skall finnas en nödanordning, bestående av en fast eller bärbar utrustning eller bådadera, för tvåvägskommunikation mellan nödkontrollstationer, samlings- och embarkeringsstationer och andra strategiska platser ombord.

4.2 Det skall finnas ett allmänt nödlarmsystem ombord, som uppfyller kraven i LSA-koden 7.2.1, vilket skall användas för att kalla passagerare och besättning till samlingsstationerna och för att starta de aktiviteter som anges i mönstringslistan. Systemet skall vara kompletterat med ett allmänt högtalarsystem, som uppfyller kraven i LSA-koden 7.2.2 eller motsvarande. Högtalarsystem som används för underhållning skall automatiskt stängas av när det allmänna nödlarmsystemet aktiveras.

4.3 På passagerarfartyg skall det allmänna nödlarmsystemet vara hörbart från alla öppna däck.

4.4 På fartyg utrustade med marint evakueringsystem skall kommunikationen mellan embarkeringsstation och plattform eller livräddningsfarkost vara säkrad.

5 Offentligt högtalarsystem på passagerarfartyg

5.1 Passagerarfartyg skall vara utrustade med ett offentligt högtalarsystem som, förutom att uppfylla tillämpliga regler om brandskydd på fartyg meddelade med stöd av 2 kap. 1 § fartygssäkerhetsförordningen (2003:438)³², även skall uppfylla kraven i 4.2 denna regel.

5.2 Det offentliga högtalarsystemet skall vara tydligt hörbart över störningar i alla omgivande utrymmen och skall ha en överordnad funktion som skall kunna kontrolleras från bryggan och de platser ombord som bedöms nödvändiga, så att alla nödmeddelanden sänds även om någon högtalare i berörda utrymmen har stängts av, dess volym har sänkts eller det offentliga högtalarsystemet används för annat ändamål.

³² SOLAS 74, kapitel II-2, regel 12.3. För fartyg byggda före den 1 juli 2002 gäller regel 40.5 och, i tillämpliga fall, regel 41-2.

5.3 På passagerarfartyg skall det offentliga högtalarsystemet ha minst två slingor som skall vara betryggande åtskilda utefter hela längden och ha två separata och oberoende förstärkare. Offentliga högtalarsystem på passagerarfartyg skall installeras enligt MSC/Circ.808³³.

5.4 Det offentliga högtalarsystemet skall vara anslutet till en nödkraftkälla som uppfyller kraven i SOLAS 74, kapitel II-1, regel 42.2.2.

Regel 7

Personlig livräddningsutrustning

1 Livbojar

1.1 *Livbojar som uppfyller kraven i LSA-koden 2.1.1*

1. skall vara fördelade så att de är lätt tillgängliga på båda sidor av fartyget och, så långt det är praktiskt möjligt på alla öppna däck som når fartygssidorna; minst en livboj skall placeras nära aktern,
2. skall vara förvarade så att de snabbt kan tas loss, och
3. får aldrig vara permanent fastgjorda.

1.2 Minst en livboj på vardera sidan av fartyget skall vara försedd med en livlina med flytförmåga som uppfyller kraven i LSA-koden 2.1.4 och är minst dubbelt så lång som avståndet från livbojens förvaringsplats till vattenlinjen när fartyget ligger på sitt minsta djupgående till sjöss, men inte kortare än 30 m.

1.3 Minst hälften av alla livbojar skall vara försedda med självtändande ljus som uppfyller kraven i LSA-koden 2.1.2. Av dessa skall minst två livbojar vara försedda med självaktiverande röksignaler, som uppfyller LSA-koden 2.1.3. Livbojarna skall snabbt kunna frigöras från bryggan. Livbojar med ljus och livbojar med både ljus och röksignaler skall vara jämnt fördelade på fartygets båda sidor och får inte vara samma livbojar som är försedda med livlinor enligt kraven i 1.2.

1.4 Varje livboj skall vara märkt med fartygets namn och hemort med latinska bokstäver i versaler.

³³ MSC/Circ.808, Recommendations on performance standards for public address systems on passenger ships, including cabling.

2 Räddningsvästar

2.1 Det skall finnas en räddningsväst som uppfyller kraven i LSA-koden 2.2.1 eller 2.2.2 för varje person ombord på fartyget. Dessutom skall det finnas

1. ett antal räddningsvästar för barn motsvarande minst 10 % av antalet passagerare ombord eller så många som behövs för att förse varje barn med en räddningsväst, och
2. tillräckligt antal räddningsvästar för vakthavande personal och för användning vid avsides belägna stationer för livräddningsfarkoster. Räddningsvästar för vakthavande personal skall förvaras på bryggan, i maskinkontrollrum och övriga bemannade vaktstationer.

2.2 Räddningsvästar skall vara placerade så att de är lätt åtkomliga och förvaringsplatsen skall vara tydligt utmärkt. I fall då det inte är möjligt att nå räddningsvästar som krävs enligt 2.1, skall alternativa åtgärder vidtas. Sådan åtgärd kan vara att öka antalet räddningsvästar som medförs ombord.

2.3 De räddningsvästar som används i heltäckta livbåtar, utom frifallslivbåtar, får inte försvåra tillträde till livbåten, blockera sittplats i livbåten eller försvåra handhavande av säkerhetsbälte i livbåten.

2.4 Räddningsvästar för frifallslivbåtar får inte, vare sig under transport eller då de är påtagna, vara till hinder vid bordning, under livbåtens drift eller i övrigt för de ombordvarandes säkerhet.

3 Räddningsdräkter och anti-exponeringsdräkter

Det skall finnas en räddningsdräkt som uppfyller kraven i LSA-koden 2.3 eller en anti-exponeringsdräkt som uppfyller kraven i LSA-koden 2.4 av lämplig storlek för varje person som ingår i beredskapsbåts besättning eller i gruppen för det marina evakueringsystemet.

Regel 8

Mönstringslista och nödanvisningar

1 Denna regel gäller alla fartyg.

2 Alla personer ombord skall få tydliga instruktioner att följa i en nödsituation. På passagerarfartyg skall dessa instruktioner finnas på engelska samt det/de språk som med hänsyn till fartygets resa bedöms vara nödvändiga.

3 Mönstringslistor och nödanvisningar som uppfyller kraven i regel 37 skall anslås väl synliga över hela fartyget, inklusive bryggan, maskinrummet och besättningens bostadsutrymmen.

4 Bilder och instruktioner på lämpliga språk skall anslås i passagerarhytter och väl synligt vid samlingsstationer och andra passagerarutrymmen för att informera passagerarna om

1. deras samlingsstation,
2. de viktigaste åtgärderna de skall vidta vid nödsituation, och
3. hur räddningsvästen sätts på.

Regel 9

Bruksanvisningar

1 Denna regel gäller alla fartyg.

2 Anslag eller skyltar skall finnas på eller nära livräddningsfarkosterna och deras sjösättningsutrustning och skall

1. illustrera utrustningens funktion och handhavande samt lämna relevanta instruktioner eller varningar,
2. lätt kunna ses i nödbelysning, och
3. innehålla symboler i enlighet med resolutionerna A.760(18)³⁴, och MSC.82(70) samt ISO 17631:2002³⁵.

Regel 10

Bemannning av livräddningsfarkoster och övervakning

1 Denna regel gäller alla fartyg. Grundläggande bestämmelser om hur passagerarfartyg i lägst närfart, enligt 1 kap. 3 § förordningen (1998:965) om behörigheter för sjöpersonal, skall bemanna sina livbåtar och kranflottestationer finns i 4 kap. 12 § fartygssäkerhetsförordningen (2003:438). För fartyg som saknar kranflottestationer finns bestämmelser i 4 kap. 13 § fartygssäkerhetsförordningen. För övriga fartyg skall följande gälla.

2 Det skall finnas ett tillräckligt antal utbildade personer ombord för att samla och hjälpa icke utbildade personer.

3 Det skall finnas tillräckligt antal besättningsmedlemmar ombord för att hantera de livräddningsfarkoster och sjösättningsanordningar som krävs

³⁴ Resolution A.760(18), Symbols related to life-saving appliances and arrangements, ändrad genom resolution MSC.82(70).

³⁵ ISO 17631:2002, Ship board plans for fire protection, life saving appliances and means of escape.

för att samtliga ombordvarande skall kunna överge fartyget. Dessa kan vara däcksbefäl eller certifierade personer.

4 Ett däcksbefäl eller en certifierad person skall utses till befäl för varje livräddningsfarkost som används. Sjöfartsverket kan, med hänsyn till resans art, antalet personer ombord och fartygets egenskaper, medge att även personer som är tränade i hantering och drift av livflotte utses till befäl för livflotte i stället för personer med ovanstående behörigheter. En ställföreträdare skall också utses då det gäller livbåtar.

5 Befälhavaren på livräddningsfarkosten skall ha en lista över dess besättning och skall se till att besättningen känner till sina uppgifter. I livbåtar skall även ställföreträdande befälhavaren ha en lista över livbåtens besättning.

6 För varje motordriven livräddningsfarkost skall det utses en person som kan sköta motorn och utföra mindre justeringar.

7 Fartygets befälhavare skall svara för att de personer som nämns under 2, 3 och 4 fördelas på rätt sätt till fartygets livräddningsfarkoster.

Regel 11

Anordningar för samling och embarkering av livräddningsfarkoster

1 Livbåtar och livflottar för vilka godkända sjösättningsanordningar krävs skall placeras så nära bostads- och serviceutrymmen som möjligt.

2 Samlingsstationer skall förläggas nära embarkeringsstationerna. Varje samlingsstation skall ha tillräckligt stort fritt däcksutrymme för att rymma dem som har fördelats till stationen, dock minst 0,35 m² per person.

3 Samlings- och embarkeringsstationerna skall vara lätt tillgängliga från bostads- och arbetsutrymmena.

4 Samlings- och embarkeringsstationerna skall vara tillräckligt upplysta av ljus matat från nödkraftkällan.

5 Korridorer, trappor och utgångar som leder till samlings- och embarkeringsstationerna skall vara upplysta. Sådan belysning skall matas från nödkraftkällan. Evakueringsvägar till samlingsstationerna skall markeras med symbolen för samlingsstation enligt resolution A.760(18) och A.752(18)³⁶.

³⁶ Resolution A.760(18), Symbols related to life-saving appliances and arrangements, ändrad genom resolution MSC.82(70) och Resolution A.752(18), Guidelines for the evaluation, testing and application of low-locating lighting on passenger ships.

6 Samlings- och embarkeringsstationer för dävert- och frifallsjösatta livräddningsfarkoster skall vara så utformade att bårar kan placeras i livräddningsfarkosten.

7 En livbåtslejdare som uppfyller kraven i LSA-koden 6.1.6 skall finnas vid varje embarkeringsstation eller vid varje par av intill varandra liggande embarkeringsstationer. Lejdaren skall vara i ett stycke och nå från däck till vattenlinjen i minsta djupgående till sjöss under ogynnsamma trimförhållanden upp till 10 grader och en slagsida på upp till 20° åt endera hållet. Sjöfartsverket kan medge att sådana lejdare ersätts med godkända anordningar för tillträde till livräddningsfarkosterna när de sjösatts, förutsatt att det finns minst en livbåtslejdare på vardera sidan av fartyget. Andra embarkeringsanordningar som möjliggör kontrollerad nedgång till vattnet kan tillåtas för de livflottar som krävs i 31.1.4.

8 Om nödvändigt skall anordningar finnas så att firningsbara livräddningsfarkoster kan styras in mot fartygssidan och hållas kvar där för säker embarkering.

Regel 12

Sjösättningsstationer

Sjösättningsstationer skall vara så belägna att säker sjösättning tryggas, varvid avstånd från propellrar och kraftigt överhängande delar av skrovet skall beaktas. Med undantag av livräddningsfarkoster som särskilt anpassats för frifallsjösättning skall livräddningsfarkosterna så långt möjligt kunna sjösättas utefter en rak fartygssida. Om livräddningsfarkosterna är belägna föröver skall de vara placerade i skyddat läge akter om kollisionsskottet och särskild hänsyn skall tas till hållfastheten i sjösättningsanordningen.

Regel 13

Placering av livräddningsfarkoster

1 Livräddningsfarkoster skall förvaras

1. så att varken livräddningsfarkosten eller dess surrningsanordningar stör hanteringen av livräddningsfarkoster eller beredskapsbåtar vid andra sjösättningsstationer,
2. så nära vattenytan som är praktiskt möjligt utan att säkerheten äventyras. Andra livräddningsfarkoster än livflottar, avsedda att sjösättas genom att kastas överbord, skall vara placerade så att farkosten i embarkeringsläget befinner sig minst 2 m ovanför fartygets vattenlinje vid full last under ogynnsamma trimförhållanden upp till 10° och med en slagsida upp till 20° åt endera sidan, eller till den vinkel där kanten av fartygets väderdäck hamnar under vattnet, om denna vinkel är mindre,

3. i ständig beredskap så att två besättningsmedlemmar kan göra klart för embarkering och sjösättning inom 5 min,
4. fullt utrustade enligt kraven i denna bilaga och LSA-koden, och
5. så långt möjligt i säkert läge, skyddat från eld och explosion. I synnerhet skall livräddningsfarkoster på tankfartyg, med undantag av de livflottar som krävs i 31.1.4, inte förvaras ovanför lasttankar, sloptankar eller andra tankar som innehåller explosiv eller farlig last.

2 Livbåtar som skall firas efter fartygssidan skall förvaras så långt för om propellern som möjligt. På lastfartyg med en längd av 80 m eller mer men kortare än 120 m skall varje livbåt vara placerad så att dess akter befinner sig minst en livbåtslängd för om propellern. På lastfartyg med en längd av 120 m och längre och passagerarfartyg med en längd av 80 m och längre skall varje livbåt vara placerad så att dess akter befinner sig minst en och en halv livbåtslängd för om propellern. Där så är möjligt skall fartyget ordnas så att livbåtarna förvaras skyddade från att skadas av hög sjö.

3 Livbåtar skall vara fästade i sjösättningsanordningen.

4.1 Varje livflotte skall förvaras med fånglina permanent fästad till fartyget.

4.2 Varje livflotte eller grupp av livflottar skall förvaras med en anordning för fri uppflytning som uppfyller kraven i LSA-koden 4.1.6, så att varje flotte flyter fritt och, om den är uppblåsbar, blåses upp automatiskt om fartyget sjunker.

4.3 Livflottar skall vara stuvade så att en flotte eller container i taget manuellt kan tas loss från surrningsanordningen.

4.4 Kraven i 4.1 och 4.2 gäller inte de livflottar som krävs enligt 31.1.4.

5 Firmingsbara livflottar skall förvaras inom lyftkrokarnas arbetsområde, såvida inte flyttanordning finns som inte blir oanvändbar inom de gränser för trim och slagsida som föreskrivs i 1.2 eller till följd av fartygets rörelse eller genom fel i kraftförsörjningen.

6 Livflottar avsedda att sjösättas genom att hivas överbord skall placeras så att de lätt kan flyttas för sjösättning på vilken sida som helst av fartyget; detta gäller inte om livflottar som kan sjösättas på vilken sida som helst, med den totala kapacitet som krävs i 25.1 är stuvade på vardera sidan av fartyget.

Regel 14

Placering av beredskapsbåtar

Beredskapsbåtar skall placeras

1. i ständig beredskap för sjösättning inom 5 min.,
2. på en plats lämplig för sjösättning och ombordtagning,
3. så att varken beredskapsbåten eller dess surrningsanordningar stör hanteringen av livräddningsfarkoster vid andra sjösättningsstationer, och
4. enligt kraven i regel 13, om den också är en livbåt.

Regel 15

Placering av marint evakueringsystem

1 Fartygssidan skall inte ha några öppningar mellan embarkeringsstationen för det marina evakueringsystemet och vattenlinjen vid minsta djupgående till sjöss. Åtgärder skall vidtas för att skydda utrustningen från överkan.

2 Marint evakueringsystem skall vara placerat så det möjliggör säker sjösättning med särskild uppmärksamhet på avstånd från propeller och utstickande delar av skrovet och så att utrustningen så långt möjligt kan firas längs en plan sida av fartyget.

3 Varje marint evakueringsystem skall placeras så att varken gångbord eller plattform eller dess stuvnings- eller driftsanordningar hindrar hanteringen av andra livräddande anordningar vid andra sjösättningsstationer.

4 Där så är möjligt skall evakueringsutrustning i stuvat läge skyddas från att skadas av hög sjö.

Regel 16

Sjösättnings- och ombordtagningsanordningar för livräddningsfarkoster

1 Om inte annat anges skall sjösättnings- och embarkeringsredskap enligt LSA-koden 6.1 finnas för alla livräddningsfarkoster utom dem

1. som embarkeras från en position på däck som ligger mindre än 4,5 m över fartygets vattenlinje vid minsta djupgående till sjöss och som har en massa av högst 185 kg, eller
2. som embarkeras från en position på däck som ligger mindre än 4,5 m över fartygets vattenlinje vid minsta djupgående till sjöss och som är stuvad för sjösättning direkt från stuvningsplatsen när fartyget har

upp till 10° ogynnsamt trim och en slagsida på upp till 20° åt någondera sidan, eller

3. som medförs utöver de livräddningsfarkoster som finns för 200 % av totala antalet personer ombord på fartyget och som har en massa av högst 185 kg, eller
4. som medförs utöver de livräddningsfarkoster som finns för 200 % av totala antalet personer ombord på fartyget, är stuvade för sjösättning direkt från stuvningsplatsen när fartyget har upp till 10° ogynnsamt trim och en slagsida på upp till 20° åt någondera sidan, eller
5. som är avsedda att användas tillsammans med ett marint evakueringsystem, som uppfyller kraven i LSA-koden 6.2 och är stuvat för sjösättning direkt från stuvningsplatsen när fartyget har upp till 10° ogynnsamt trim och en slagsida på upp till 20° åt någondera sidan.

2 Varje livbåt skall förses med en anordning så att den kan sjösättas och återtas till utgångsläget ombord. Dessutom skall arrangemang finnas så att livbåten kan tas loss för underhåll av anordningen.

3 Anordningarna för att sjösätta och ta ombord livbåten skall vara sådana att operatören på fartyget kan se livräddningsfarkosten under hela sjösättningen och, när det gäller livbåtar, även vid ombordtagning.

4 Endast en typ av utlösningssystem skall användas för likartade livräddningsfarkoster som finns ombord på fartyget.

5 Förberedelse och hantering av livräddningsfarkost vid sjösättningsstation får inte hindra att andra livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar vid andra stationer snabbt kan klargöras.

6 Där ginor används skall dessa vara så långa att livräddningsfarkosten når vattnet vid minsta djupgående till sjöss när fartyget har upp till 10° ogynnsamt trim och en slagsida på upp till 20° åt någondera sidan.

7 Under klargöring och sjösättning skall livräddningsfarkosten, dess sjösättningsanordning och sjösättningsområdet i vattnet vara tillfredsställande upplysta med ljus från nödkraftkällan.

8 Åtgärder skall vidtas för att förhindra utsläpp av vatten på livräddningsfarkosterna när fartyget överges.

9 Om det finns risk att livräddningsfarkosten kan skadas av fartygets stabiliseringsfenor skall utrustning finnas, som matas från en nödkraftkälla, som kan föra stabiliseringsfenorna in i fartyget. Indikatorer som matas från en nödkraftkälla skall finnas på bryggan för att visa stabiliseringsfenornas position.

10 Om delvis täckta livbåtar medförs, som uppfyller kraven i LSA-koden 4.5, skall en mellangaj finnas, som har minst två livlinor med tillräcklig längd för att nå vattnet vid minsta djupgående till sjöss när

fartyget har upp till 10° ogynnsamt trim och en slagsida på upp till 20° åt någondera sidan.

Regel 17

Anordningar för embarkering, sjösättning och ombordtagning av beredskapsbåtar

- 1 Anordningarna för embarkering och sjösättning av beredskapsbåtar skall vara sådana att ombordstigning och sjösättning kan ske på kortast möjliga tid.
- 2 Om beredskapsbåten är en av fartygets livräddningsfarkoster skall embarkeringsanordningarna och sjösättningsstationen uppfylla kraven i 11 och 12.
- 3 Sjösättningsanordningarna skall uppfylla kraven i 16. Dock måste alla beredskapsbåtar kunna sjösättas, med hjälp av fånglinor när omständigheter så kräver, då fartyget gör upp till 5 knop i lugn sjö.
- 4 Tiden för ombordtagning av beredskapsbåten skall inte överstiga 5 minuter i måttlig sjö när den är lastad med fullt antal personer och full utrustning. Om beredskapsbåten också är en livbåt skall tiden för ombordtagning kunna hållas när den är lastad med livbåtsutrustningen och godkänt antal om minst sex personer.
- 5 Anordningar för embarkering och ombordtagning på beredskapsbåten skall göra det möjligt att säkert och effektivt hantera en bår. Stroppar skall finnas för att säkra lyftblocken vid dåligt väder.

Regel 18

Linkastningsutrustning

Fartyg skall ha linkastningsutrustning som uppfyller kraven i LSA-koden 7.1 ombord.

Regel 19

Träning och övningar för nödsituationer

- 1 Denna regel gäller alla fartyg.
- 2 **Kännedom om säkerhetsutrustning och praktiska övningar**
 - 2.1 Varje besättningsmedlem som har tilldelats uppgifter för nödfallsituationer skall vara väl förtrogen med dessa arbetsuppgifter innan resan påbörjas.

2.2 På ett fartyg som går på resor där passagerarna beräknas vara ombord mer än 24 timmar skall övning för passagerarna äga rum inom 24 timmar efter att de gått ombord. Passagerarna skall instrueras i användning av räddningsvästar och agerande vid en nödsituation.

2.3 När nya passagerare kommer ombord skall en säkerhetsgenomgång göras med passagerarna just före eller efter avgång. Genomgången skall omfatta de instruktioner som krävs i 8.2 och 8.4 och skall utannonseras på ett eller flera språk som passagerarna rimligen förstår. Meddelandet skall gå ut i fartygets officiella högtalarsystem eller på motsvarande sätt så att det rimligtvis hörs av de passagerare som ännu inte hört det under resan. Genomgången kan inkluderas i den övning som krävs enligt 2.2 om övningen hålls omedelbart efter avgång. Informationsblad eller anslag eller videoprogram som visas på fartygets videoskärmar kan användas som komplement men får inte användas som ersättning.

3 Övningar

3.1 Övningar skall i möjligaste mån genomföras som vore det en verklig nödsituation.

3.2 Varje besättningsmedlem skall delta i minst en övning i att överge fartyget och en brandövning varje månad. Besättningens övningar skall ske senast 24 timmar efter avgång om mer än 25 % av besättningen inte har deltagit i övning i att överge fartyget och brandövningar ombord i det aktuella fartyget under den senaste månaden. När ett fartyg tas i bruk för första gången, efter en större ombyggnad eller när en ny besättning mönstrar på skall dessa övningar hållas före avgång, om fartygstypen så medger. Sjöfartsverket kan medge att andra likvärdiga arrangemang tillämpas på fartygstyper där detta förfarande är genomförbart.

3.3 Övning i att överge fartyget

3.3.1 Varje övning i att överge fartyget skall omfatta

1. sammankallande av passagerare och besättning till samlingsstationerna med hjälp av de larm som krävs i 6.4.2 följt av övningsutrop via det offentliga eller annat högtalarsystem och säkerställande att alla är medvetna om ordern att överge fartyget,
2. rapportering till stationerna och förberedelse för de uppgifter som beskrivs i mönstringslistan,
3. kontroll att passagerare och besättning är lämpligt klädda,
4. kontroll att räddningsvästar är korrekt påsatta,
5. nedsänkning av minst en livbåt efter det att nödvändiga åtgärder vidtagits för sjösättning,
6. start och körning av livbåtens motor,

7. körning av de dävertar som används för sjösättning av livflottar,
8. en fingerad räddning av passagerare som stängts in i sin hytt,
9. instruktion i användande av radioutrustning i samband med livräddning.

3.3.2 I den utsträckning det är praktiskt möjligt skall olika livbåtar firas ned, i enlighet med kraven i 3.3.1.5, vid övningar som följer på varandra.

3.3.3 Med undantag av vad som föreskrivs i 3.3.4 och 3.3.5 skall varje livbåt sjösättas med sin tilldelade besättning ombord och köras i sjön minst en gång var tredje månad vid övning i att överge fartyget.

3.3.4 I stället för frifallssjösättning av en livbåt utrustad för frifall-sjösättning får livbåten, när frifallsjösättning inte är möjlig, istället firas ned i vattnet, förutsatt att livbåten frifallsjösätts med sin tilldelade besättning och körs i sjön minst en gång var sjätte (6:e) månad. Sjöfartsverket kan medge att perioden för simulerad sjösättning utsträcks till 12 månader på fartyg där dessa intervall inte är praktiskt möjliga.

3.3.5 Sjöfartsverket kan medge att fartyg som gör korta internationella resor undantas från kravet på att sjösätta livbåtarna på ena sidan, om deras förtöjningsanordningar och resmönster inte tillåter sjösättning på den sidan. Dock skall alla sådana livbåtar firas ner minst en gång var tredje månad och sjösättas minst en gång om året.

3.3.6 Så långt det är praktiskt möjligt skall beredskapsbåtar, andra än livbåtar som också är beredskapsbåtar, sjösättas varje månad med sin särskilt tilldelade besättning ombord och köras i sjön. Detta krav skall under alla förhållanden uppfyllas minst en gång var tredje månad.

3.3.7 Om sjösättningsövning med livbåt och beredskapsbåt hålls då fartyget är under gång till sjöss skall hänsyn tas till den ökade risken och övningen får endast genomföras i skyddade vatten och under övervakning av ett befäl som har erfarenhet av sådana övningar.

Allmänna råd

Riktlinjer för hur sjösättningsövning med livbåt bör genomföras finns i resolution A.624(15)³⁷.

3.3.8 Om ett fartyg är utrustat med marint evakueringsystem skall övningarna omfatta praktisk träning av de rutiner som finns för att använda systemet fram till tidpunkten just före verklig utlösning av systemet. Dessutom skall alla som ingår i systemet så långt möjligt tränas ytterligare genom i vatten utförd fullskalig övning med systemet – antingen ombord

³⁷ Resolution A.624(15), Guidelines on training for the purpose of launching lifeboats and rescue boats from ships making headway through the water.

eller i land – med intervaller som inte är längre än två år och i inget fall längre än tre år. Denna träning kan sammankopplas med vad som krävs i 20.8.2.

Allmänna råd

Sjösättningsövningar enligt 3.3.8 bör utökas med regelbunden instruktion genom utnyttjande av den övningsutrustning som finns ombord enligt krav i 35.4.

3.3.9 Nödbelysning för samling och övergivande skall testas vid varje övning i att överge fartyget.

3.4 Brandövningar

3.4.1 Brandövningar bör planeras så att regelbunden övning beaktas för de olika nödsituationer som kan uppstå beroende på typ av fartyg och last.

3.4.2 Varje brandövning skall omfatta

1. anmälan till stationen och förberedande inför de uppgifter som beskrivs i mönstringslistan enligt 8,
2. start av en brandpump och sprutning med minst två vattenstrålar för att visa att systemet är i funktion,
3. kontroll av brandmansutrustning och annan personlig livräddningsutrustning,
4. kontroll av relevant kommunikationsutrustning,
5. funktionskontroll av vattentäta dörrar, branddörrar, brandspjäll samt huvudin- och utgångar i ventilationssystemen i övningsområdet, och
6. kontroll av arrangemang som krävs för övergivande av fartyget.

3.4.3 Den utrustning som använts vid övningar skall utan dröjsmål återställas till fullt brukbart skick, och fel och brister som upptäckts vid övningarna skall åtgärdas snarast.

4 Övning och instruktioner ombord

4.1 Träning ombord i att använda fartygets livräddningsutrustning, inklusive utrustning i livräddningsfarkoster, samt att använda fartygets brandsläckningsredskap skall ske snarast och inte senare än två veckor efter det att besättningen gått ombord. Om en besättningsmedlem går på ett ordinarie roterande schema på fartyget skall sådan träning ske inom två veckor efter den första påmönstringen. Instruktioner om hur man använder utrustningen för brandsläckning och livräddning samt för överlevnad till sjöss skall ges med samma intervall som övningarna. Individuell instruktion kan täcka olika delar av fartygets livräddningsutrustning och brand-

släckning, men all denna utrustning skall omfattas inom en period av två månader.

4.2 Varje besättningsmedlem skall få instruktioner som skall omfatta men inte nödvändigtvis begränsas till

1. handhavande och användning av fartygets uppblåsbara livflottar,
2. problem med hypotermi, första hjälpen, behandling mot hypotermi och andra lämpliga åtgärder i första hjälpen,
3. särskilda instruktioner som är nödvändiga för användning av fartygets livräddningsutrustning i hårt väder och svår sjö, och
4. handhavande och användning av brandsläckningsutrustning.

4.3 Träning skall ske ombord i användande av dävertsjösatta livflottar med intervall som inte överstiger fyra månader på varje fartyg med sådan utrustning. Om möjligt skall detta inkludera uppblåsning och firning av en livflotte. Denna flotte kan vara en specialflotte, avsedd endast för träning, som inte ingår i fartygets livräddningsutrustning. En sådan särskild livflotte skall vara tydligt märkt.

5 Noteringar

Datum för mönstringar, detaljer om övning i att överge fartyget och brandövningar, övningar med annan livräddningsutrustning och träning ombord skall dokumenteras i skeppsdagboken. Om fullständig mönstring, övnings- eller träningspass inte sker på utsatt tid, skall omständigheterna kring och omfattningen av den mönstring och de övnings- eller träningspass som görs noteras i dagboken.

Regel 20

Driftsberedskap, underhåll och inspektioner

1 Denna regel gäller alla fartyg.

2 Driftsberedskap

Innan fartyget lämnar hamnen och under resan skall all livräddningsutrustning vara i användbart skick och färdig för omedelbar användning.

3 Underhåll

3.1 Det skall finnas instruktioner för underhåll ombord av livräddningsutrustning som uppfyller kraven i 36. Underhåll skall göras enligt dessa instruktioner.

3.2 På fartyg får det finnas ett särskilt program för underhåll ombord, istället för instruktioner enligt 3.1. Sådant program skall uppfylla kraven i 36.

4 Underhåll av ginor

4.1 Ginor som används vid sjösättning skall ändvändas med intervall som inte överstiger 30 månader; de skall bytas ut vid behov på grund av förslitning eller med intervall på högst fem år, beroende på vilket som inträffar först.

4.2 På fartyg får det genomföras periodisk inspektion och förnyelse av ginorna, i stället för ändvändning i enlighet med 4.1. Förnyelse skall ske vid behov när de, på grund av förslitning ändå skulle bytas ut eller med intervall på högst fyra år, beroende på vilket som inträffar först.

5 Reservdelar och reparationsutrustning

Reservdelar och reparationsutrustning skall finnas för livräddningsutrustning och tillhörande komponenter som utsätts för stor förslitning eller förbrukning och skall ersättas regelbundet.

6 Veckoinspektion

Följande test och inspektioner skall göras varje vecka.

1. Alla livräddningsfarkoster, beredskapsbåtar och sjösättningsanordningar skall inspekteras visuellt för att säkerställa att de är klara för att användas.
2. Alla motorer i liv- och beredskapsbåtar skall köras minst 3 minuter, förutsatt att omgivande temperatur överstiger den minimitemperatur som krävs för att starta och köra motorn. Under denna tid skall det fastställas att växellådan och dess reglage fungerar tillfredsställande. Om en beredskapsbåt är utrustad med en utombordsmotor, vilken inte kan köras mer än 3 minuter med propellern ovan vattenytan, skall den köras under den tid som anges i tillverkarens manual. Sjöfartsverket kan medge att fartyg byggda före den 1 juli 1986 undantas detta krav.
3. Det allmänna nödlarmsystemet skall testas.

7 Månatlig inspektion

Inspektion av livräddningsredskap, inklusive livbåtsutrustning, skall göras varje månad efter den checklista som krävs i 36.1 för att säkerställa att utrustningen är komplett och i god ordning. En inspektionsrapport skall föras in i skeppsdagboken.

8 Service på uppblåsbara livflottar och räddningsvästar, marint evakueringsystem och uppblåsbara beredskapsbåtar.

8.1 Uppblåsbara livflottar och räddningsvästar samt marina evakuerings-system skall genomgå service på en godkänd servicestation med intervall om högst 12 månader. Sjöfartsverket kan medge att serviceintervall utsträcks till högst 17 månader.

Allmänna råd

Riktlinjer för vad som bör testas vid service av uppblåsbara livflottar finns i resolution A.761(18)³⁸.

8.2 Återkommande aktivering av marina evakueringsystem

I tillägg eller i anslutning till de serviceintervall för marina evakuerings-system som krävs i 8.1 skall varje marint evakueringsystem aktiveras enligt ett roterande schema med intervall inte överstigande 6 år.

8.3 Fartyg som använder nya och nyutvecklade arrangemang för uppblåsbara livflottar, som uppfyller kraven i 4 §, får låta sådan utrustning ha längre serviceintervall om

1. de enligt procedur i 5 §, under förlängda serviceintervall, bevisats ha samma standard som existerande arrangemang,
2. livflottesystemet kontrolleras ombord av certifierad personal i enlighet med 8.1.1 och 8.1.2, och
3. arrangemangen, med högst fem års intervall, genomgår service i enlighet med riktlinjerna i resolution A.761(18).

8.4 All reparation och underhåll av uppblåsbara beredskapsbåtar skall utföras enligt tillverkarens instruktioner. Nödreparationer får utföras ombord på fartyget, medan reparationer av bestående art skall utföras av godkänd servicestation.

9 Periodisk service av hydrostatiska utlösningssystem

Hydrostatiska utlösningssystem, som inte är engångsanordningar, skall genomgå service på en kompetent servicestation med intervall om högst 12 månader. Sjöfartsverket kan medge att serviceintervall utsträcks till högst 17 månader. Bestämmelser om serviceintervall finns i MSC/Circ.955³⁹.

³⁸ Resolution A.761(18), Recommendation on conditions for the approval of servicing stations for inflatable liferafts.

³⁹ Särskilda bestämmelser om serviceintervall finns i MSC/Circ. 955, Servicing of life saving appliances and radiocommunication equipment under harmonized system of survey and certification (HSSC).

10 Skyltning av förvaringsplatser

Containrar, konsoler, ställningar och andra liknande förvaringsplatser för livräddningsutrustning skall markeras med symboler i enlighet med resolution A.760(18), så att det framgår vilken anordning som finns på just den platsen och för vilket ändamål. Om fler än en anordning förvaras på platsen skall även antalet anges.

11 Periodisk service av sjösättningsanordningar och belastade utlösninganordningar

11.1 Sjösättningsanordningar skall

1. genomgå service med rekommenderade intervall enligt instruktioner för underhåll ombord enligt 36,
2. genomgå noggrann kontroll med intervall om högst 5 år, och
3. efter kontrollen i 1.2. genomgå en dynamisk test av vinschbromsen enligt LSA-koden 6.1.2.5.2.

11.2 Livbåtars belastade utlösninganordningar skall

1. genomgå service med rekommenderade intervall enligt instruktion för underhåll ombord enligt 36,
2. genomgå noggrann kontroll samt testas vid periodisk tillsyn av lämpligt utbildad personal, som är insatt i systemet, och
3. driftstestas med en belastning på 1,1 gånger livbåtens totala massa när den är fullt lastad med personer och utrustning när utlösninganordningen undersöks. Sådan undersökning och test skall göras minst en gång vart femte år i enlighet med resolution A.689(17) eller, för livräddningsutrustning installerad ombord på fartyg den 1 juli 1999 eller därefter, resolution MSC.81(70)⁴⁰.

⁴⁰ Resolution A.689(17), Recommendation on testing of life-saving appliances eller, för livräddningsutrustning installerad ombord på fartyg den 1 juli 1999 eller senare, Resolution MSC.81(70), Revised recommendation on testing of life-saving appliances.

SEKTION II - PASSAGERARFARTYG
(Särskilda bestämmelser)

Regel 21

Livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar

1 Livräddningsfarkoster

1.1 Passagerarfartyg, utom de som gör korta internationella resor, skall medföra

1. helt eller delvis täckta livbåtar, vilka uppfyller kraven i LSA-koden 4.5 eller 4.6 med en sammanlagd kapacitet att på båda sidor fartyget ta minst 50 % av totala antalet personer ombord. Sjöfartsverket kan medge att livflottor med motsvarande total kapacitet får ersätta livbåtar, förutsatt att det alltid finnas så många livbåtar på varje sida av fartyget att de rymmer 37,5 % av totala antalet personer ombord. De uppblåsbara och de hårda livflottorna skall uppfylla kraven i LSA-koden 4.2 eller 4.3 och för dem skall finnas sjösättningsanordningar som är jämnt fördelade på varje sida av fartyget, och
2. uppblåsbara eller hårda livflottor som uppfyller kraven i LSA-koden 4.2 eller 4.3 med sådan total kapacitet att de rymmer minst 25 % av totala antalet personer ombord. För dessa livflottor skall finnas minst en sjösättningsanordning på varje sida, som kan vara den som föreskrivs i 1.1.1 eller likvärdig, godkänd anordning som kan användas på båda sidorna. Stuvningen av dessa livflottor behöver inte uppfylla kraven i 13.5.

1.2 Passagerarfartyg som går på korta internationella resor och som uppfyller de särskilda indelningsnormer som föreskrivs i SOLAS 74, kapitel II-1, 6.5 skall ha med

1. helt eller delvis täckta livbåtar som uppfyller kraven i LSA-koden 4.5 eller 4.6 med en sammanlagd kapacitet att rymma minst 30 % av totala antalet personer ombord. Livbåtarna skall i möjligaste mån spridas jämnt på fartygets sidor. Dessutom skall uppblåsbara eller hårda livflottor som uppfyller kraven i LSA-koden 4.2 eller 4.3 medföras med sådan sammanlagd kapacitet att livräddningsfarkosterna, tillsammans med livbåtarna, rymmer det totala antalet personer ombord. Livflottorna skall betjänas av sjösättningsanordningar som är jämnt fördelade på fartygets sidor, och
2. uppblåsbara eller hårda livflottor som uppfyller kraven i LSA-koden 4.2 eller 4.3 med sådan total kapacitet att de rymmer minst 25 % av totala antalet personer ombord. För dessa livflottor skall finnas minst en sjösättningsanordning på varje sida, som kan vara den som föreskrivs i 1.2.1 eller likvärdig, godkänd anordning som kan användas på båda sidorna. Stuvningen av dessa livflottor behöver inte uppfylla kraven i 13.5.

1.3 Passagerarfartyg som går på korta internationella resor och som inte uppfyller de särskilda indelningsnormer som föreskrivs i SOLAS 74, kapitel II-1, 6.5 skall medföra livräddningsfarkost som uppfyller kraven i 1.1.

1.4 Alla livräddningsfarkoster som behövs för att alla personer ombord skall kunna överge fartyget skall kunna sjösättas med fullt antal personer och utrustning inom 30 minuter från det att signalen för att överge fartyget har givits.

1.5 I stället för att uppfylla kraven i 1.1, 1.2 eller 1.3 kan passagerarfartyg med en bruttodräktighet under 500, där totala antalet personer understiger 200, uppfylla följande.

1. Det skall finnas uppblåsbara eller hårda livflottar, som uppfyller kraven i LSA-koden 4.2 eller 4.3 och rymmer samtliga ombord, på båda sidor av fartyget.
2. Om livflottar som krävs enligt 1.5.1 förvaras på en plats där förflyttning från sida till sida av däck lätt kan ske på samma nivå över öppet däck, skall ytterligare livflottar finnas så att det finns total kapacitet på varje sida på 150 % av det totala antalet personer ombord.
3. Om den beredskapsbåt som krävs i 2.2 också är en helt eller delvis täckt livbåt som uppfyller kraven i LSA-koden 4.5 och 4.6, kan den vara inkluderad i den totala kapacitet som krävs i 1.5.1, förutsatt att den totala kapacitet som finns på varje sida av fartyget är minst 150 % av totala antalet personer ombord.
4. Om någon av livräddningsfarkosterna skulle gå förlorad eller bli obrukbar skall det finnas tillräckligt med livräddningsfarkoster att användas på varje sida, inklusive de som är förvarade på en plats där förflyttning från sida till sida lätt kan ske på samma nivå över öppet däck, för att rymma det totala antalet personer ombord.

1.6 Ett marint evakueringsystem eller system som uppfyller LSA-koden 6.2 kan ersätta livflottar och sjösättningsanordningar motsvarande den kapacitet som krävs i 1.1.1 eller 1.2.1.

2 Beredskapsbåtar

2.1 Passagerarfartyg med en bruttodräktighet av minst 500 skall ha minst en beredskapsbåt som uppfyller kraven i LSA-koden 5.1 på varje sida av fartyget.

2.2 Passagerarfartyg med en bruttodräktighet under 500 skall ha minst en beredskapsbåt som uppfyller kraven i LSA-koden 5.1.

2.3 En livbåt kan accepteras som beredskapsbåt förutsatt att den också uppfyller kraven på beredskapsbåt.

3 Eskortering av livflottar

3.1 Det antal liv- och beredskapsbåtar som finns på passagerarfartyg skall vara så stort att varje liv- eller beredskapsbåt behöver eskortera högst sex livflottar när fartyget överges av samtliga ombord.

3.2 Det antal liv- och beredskapsbåtar som finns på passagerarfartyg som går på korta internationella resor och som uppfyller de särskilda indelningsnormerna enligt SOLAS 74, kapitel II-1, 6.5 skall vara så stort att varje liv- eller beredskapsbåt behöver eskortera högst nio livflottar när fartyget överges av samtliga ombord.

Regel 22

Personlig livräddningsutrustning

1 Livbojar

1.1 Passagerarfartyg skall medföra det antal livbojar, uppfyllande kraven i 7.1 och LSA-koden 2.1, som följer av följande tabell:

Fartygets längd i meter	Minsta antal livbojar
Under 60	8
60 och under 120	12
120 och under 180	18
180 och under 240	24
240 och över	30

1.2 Bortsett från vad som krävs i 7.1.3 skall passagerarfartyg med en längd av högst 60 m ha minst 6 livbojar med självtändande ljus.

2 Räddningsvästar

2.1 Utöver de räddningsvästar som krävs i regel 7.2 skall varje passagerarfartyg ha räddningsvästar för minst 5 % av det totala antalet personer ombord. Dessa räddningsvästar skall vara placerade väl synligt på däck eller vid samlingsstationer.

2.2. Där räddningsvästar för passagerare är placerade i hytter långt från direkta passager mellan publika utrymmen och samlingsstationer skall de extra räddningsvästarna för dessa passagerare, vilka krävs under 7.2.2, placeras antingen i de publika områdena, vid samlingsstationerna eller i direkta passager mellan dessa. Räddningsvästarna skall förvaras så att utdelning och påtagning inte hindrar ordnad förflyttning till samlingsstationer och stationer för embarkering av livräddningsfarkoster.

3 Ljus på räddningsvästar

3.1 På passagerarfartyg skall alla räddningsvästar vara försedda med ett ljus som uppfyller kraven i LSA-koden 2.2.3.

4 Räddningsdräkter och termiska skydd (TPA)

4.1 Alla passagerarfartyg skall för varje livbåt ha minst tre räddningsdräkter som uppfyller kraven i LSA-koden 2.3 samt ett termiskt skydd som uppfyller kraven i LSA-koden 2.5 för varje person som är anvisad till livbåten och som inte är försedd med räddningsdräkt. Räddningsdräkter och termiska skydd behöver inte finnas

1. för personer som är anvisade till helt eller delvis täckta livbåtar, eller
2. på fartyg som Sjöfartsverket inte anser behöva sådan utrustning, med hänvisning till att fartyget endast trafikerar varmt klimat.

Allmänna råd

Riktlinjer för bedömningen om TPA och varmt klimat finns i MSC/Circ.1046⁴¹.

Regel 23

Anordningar för embarkering av livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar

1 På passagerarfartyg skall anordningarna för embarkering av livräddningsfarkoster vara konstruerade så

1. att alla livbåtar kan embarkeras och sjösättas, antingen direkt från förvaringsplatsen eller från ett embarkeringsdäck, men inte båda,
2. att dävertsjösatta livflottar kan embarkeras och sjösättas från en position alldeles i anslutning till förvaringsplatsen eller från en plats till vilken flotten har flyttats före sjösättning, i enlighet med kraven i 13.5.

2 För beredskapsbåt skall ordnas så att den kan embarkeras och sjösättas direkt från förvaringsplatsen med det antal personer ombord som är avdelade som besättning. Bortsett från kraven i 1.1 gäller att om beredskapsbåten också är livbåt och de andra livbåtarna embarkeras och sjösätts från ett embarkeringsdäck skall anordningarna vara sådana att också beredskapsbåten kan embarkeras och sjösättas från embarkeringsdäcket.

⁴¹ MSC/Circ. 1046, Guidelines for the assessment of thermal protection.

Regel 24

Placering av livräddningsfarkost

Vid beräkning av den höjd där livräddningsfarkoster på passagerarfartyg placeras, skall hänsyn tas till kraven i 13.1.2, liksom de räddningsåtgärder (utrymningsvägar) som krävs enligt tillämpliga regler om brandskydd på fartyg meddelade med stöd av 2 kap. 1 § fartygssäkerhetsförordningen (2003:438)⁴², fartygets storlek och de väderförhållanden som kan råda i det tänkta fartområdet. När en dävertsjösatt livräddningsfarkost är i embarke- ringsläge skall dävertnocken om möjligt inte vara mer än 15 m över vattenlinjen när fartyget är i minsta djupgående till sjöss.

Regel 25

Samlingsstationer

Utöver att uppfylla kraven i 11 skall alla passagerarfartyg ha samlings- stationer som är

1. placerade i närheten av embarkeringsstationerna, dit passagerarna lätt ska kunna ta sig om båda stationerna inte finns på samma plats, och
2. tillräckligt stora för att man där skall kunna samla och instruera passagerarna, dock minst 0,35 m² per passagerare.

Regel 26

Särskilda bestämmelser för roropassagerarfartyg

1 Denna regel gäller alla roropassagerarfartyg.

2 Livflottar

2.1 Livflottar på roropassagerarfartyg, skall betjänas av ett marint evakueringsystem som uppfyller kraven i LSA-koden 6.2 eller sjösättnings- anordningar som uppfyller kraven i LSA-koden 6.1.5. Dessa anordningar skall finnas jämnt fördelade på varje sida av fartyget.

2.2 Alla livflottar på roropassagerarfartyg skall vara försedda med anordning för fri uppflytning som uppfyller kraven i 13.4.

2.3 Alla livflottar på roropassagerarfartyg skall ha en antringsramp som antingen uppfyller kraven i LSA-koden 4.2.4.1 eller 4.3.4.1.

⁴² SOLAS 74, kapitel II-2, regel 13. För fartyg byggda före den 1 juli 2002 gäller regel 28.

2.4 Alla livflottar på ett roropassagerarfartyg skall antingen vara automatiskt självupprätande eller vara av täckt, vändbar typ som är stadig i sjögång och som kan hanteras säkert, oavsett vilken sida som är uppåt. Alternativt skall fartyget, utöver det normala, fulla antalet livflottar, ha automatiskt självupprätande livflottar, som uppfyller kraven i MSC/Circ.809⁴³ eller täckta, vändbara livflottar med sådan sammanlagd kapacitet att de rymmer minst 50 % av de personer som inte får plats i livbåtarna. Tilläggskapaciteten av livflottar skall bestämmas utifrån skillnaden mellan det totala antalet människor ombord och antalet personer som rymms i livbåtar.

2.5 Var fjärde livflotte på roropassagerarfartyg skall vara försedd med en radartransponder som uppfyller kraven i resolution A.802(19). Transpondern skall vara så installerad att dess antenn befinner sig mer än en meter över vattenytan då livflotten är i utvecklat tillstånd, förutom på automatiskt självupprätande livflottar, vars radartranspondrar skall vara så installerade att överlevande lätt kommer åt dem samt att antennerna lätt kan fällas upp. Varje radartransponder skall vara så installerad att den kan fällas upp manuellt när livflotten är i utvecklat tillstånd. Behållare som innehåller livflottar utrustade med radartranspondrar skall ha tydlig markering därom.

3 Snabbgående beredskapsbåtar

3.1 Minst en av beredskapsbåtarna på ett roropassagerarfartyg skall vara av snabbgående typ som uppfyller kraven i MSC/Circ.809.

3.2 Snabba beredskapsbåtar skall betjänas av en sjösättningsanordning som är lämplig med hänsyn till att den snabba beredskapsbåten kan komma att sjösättas och tas ombord under svåra väderförhållanden. Riktlinjer för snabba beredskapsbåtars sjösättningsanordningar finns i MSC/Circ.809.

3.3 För varje snabb beredskapsbåt skall minst två besättningar utbildas och tränas regelbundet dels enligt kraven i resolution A.771(18)⁴⁴ och dels enligt kraven för en certifierad person, inklusive alla aspekter på räddning, handhavande, manövrering och drift av dessa båtar under olika förhållanden och träning i att räta upp dem efter kantring.

4 Räddningshjälpmedel (Means of rescue)

4.1 Varje roropassagerarfartyg skall utrustas med effektiva hjälpmedel för att snabbt ta upp överlevande från vattnet samt flytta överlevande från räddningsenheter eller livräddningsfarkoster till fartyget.

⁴³ MSC/Circ. 809, Recommendations for canopied reversible, automatically self-righting liferafts and fast rescue boats, including testing, on ro-ro passenger ships.

⁴⁴ Resolution A.771(18), Recommendation on training requirements for crews of fast rescue boats samt till STCW-koden, sektion A-VI/2 och tabell A-VI/2-2.

4.2 Hjälpmedel för att flytta överlevande till fartyget kan ingå i ett marint evakueringsystem eller kan vara en del av ett system avsett för räddning.

4.3 Om en glidbana i ett marint evakueringsystem skall vara till hjälp för att flytta överlevande till fartygsdäcket, skall grepplinor eller stegar finnas på banan för att underlätta förflyttningen.

Allmänna råd

Riktlinjer för vilka prestandakrav räddningshjälpmedel (Means of Rescue) bör uppfylla finns i MSC/Circ.810⁴⁵.

5 Räddningsvästar

5.1 Oberoende av kraven i 7.2 och 22.2 skall tillräckligt antal räddningsvästar placeras i närheten av samlingsstationerna så att passagerare inte måste återvända till sina hytter för att hämta sina räddningsvästar.

5.2 På roropassagerarfartyg skall alla räddningsvästar vara utrustade med ett ljus som uppfyller kraven i LSA-koden 2.2.3.

Regel 27

Information om passagerare

1 Alla personer ombord i alla passagerarfartyg skall räknas före avgång.

2 Information om personer som har aviserat behov av speciell vård eller assistans i nödsituationer skall registreras och före avgång delges befälhavaren.

3 Namn och kön på alla ombord, med uppdelning på vuxna, barn och spädbarn, skall registreras i sjöräddningssyfte.

4 Den information som krävs enligt 1,2 och 3 skall finnas i land och hållas tillgänglig för sjöräddning vid behov.

5 Sjöfartsverket kan medge att passagerarfartyg, vars tidtabellsenliga resor gör det opraktiskt för dem att upprätta sådana register, undantas från kravet på passagerarregistrering.

⁴⁵ MSC/Circ.810, Recommendation on means of rescue on ro-ro passenger ships.

Regel 28

Landnings- och hämtningsområden för helikoptrar

- 1 På alla roropassagerarfartyg skall finnas en helikopterhämtningsplats som uppfyller kraven i IAMSAR-manualen⁴⁶.
- 2 På roropassagerarfartyg som är 130 m eller längre skall det finnas en helikopterlandningsplats.

Allmänna råd

Område för helikopterlandning på roropassagerarfartyg bör vara utformat enligt MSC/Circ.895⁴⁷.

Regel 29

Beslutsstöd för befälhavare på passagerarfartyg.

- 1 Denna regel gäller alla passagerarfartyg.
- 2 På alla passagerarfartyg skall det för beslutsfattare finnas ett beslutsstöd för hantering av nödsituationer tillgängligt på bryggan.
- 3 Beslutsstödet skall bestå av minst en tryckt nödplan eller flera nödplaner. Alla förutsebara nödsituationer skall identifieras i nödplanen inklusive, men inte begränsade till, följande huvudgrupper av nödsituationer
 1. brand,
 2. skada på fartyget,
 3. förorening,
 4. olagliga handlingar som hotar fartygets säkerhet och skydd för passagerare och besättning,
 5. personolycksfall,
 6. lastrelaterade olycksfall, och
 7. hjälp till andra fartyg vid nödsituationer.

Allmänna råd

Riktlinjer för hur ett beslutsstöds nödplan eller nödplaner bör vara utformade finns i resolution A.852(20)⁴⁸.

⁴⁶ The International Aeronautical and Maritime Search and Rescue Manual, Volume III (IAMSAR Manual).

⁴⁷ MSC/Circ.895, Recommendation on helicopter landing areas on ro-ro passenger ships.

⁴⁸ Resolution A.852(20), Guidelines for a structure of an integrated system of contingency planning for shipboard emergencies.

4 Rutinerna vid nödsituationer som upprättats i nödplanen/-planerna skall ge stöd för beslut till befälhavare för hantering förutsebara nödsituationer eller kombinationer därav.

5 Nödplanen/-planerna skall ha en enhetlig struktur och vara lätta att använda. Där så är tillämpligt skall aktuellt lastfall, såsom det beräknats för passagerarfartygets stabilitet under resan, användas i skadekontrollsyfte.

6 Utöver tryckt nödplan kan Sjöfartsverket medge att man på passagerarfartyg även använder datorbaserat beslutsstöd, som lämnar all den information som finns i nödplan, såsom rutiner och checklistor, och som kan presentera en lista över rekommenderade åtgärder att vidta i förutsebara nödsituationer.

Regel 30

Övningar

1 Denna regel gäller alla passagerarfartyg.

2 Övning i att överge fartyget och en brandövning skall genomföras varje vecka. Hela besättningen behöver inte delta i varje övning, men varje besättningsmedlem måste delta i en övning att överge fartyget och en brandövning varje månad, enligt 19.3.2. Passagerare skall så långt som möjligt uppmuntras att delta i dessa övningar.

*SEKTION III - LASTFARTYG
(Särskilda bestämmelser)*

Regel 31

Livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar

1 Livräddningsfarkost

1.1 Lastfartyg skall medföra

1. en eller flera helt täckta livbåtar, som uppfyller kraven i LSA-koden 4.6, med kapacitet att på varje sida av fartyget rymma totala antalet ombordvarande, och
2. dessutom en eller flera uppblåsbara eller hårda livflottar, som uppfyller kraven i LSA-koden 4.2 eller 4.3, placerade så att de lätt kan flyttas från sida till sida på samma däcksnivå, med sådan sammanlagd kapacitet att de rymmer alla ombordvarande. Om livflotten/flottarna inte är placerade så att de lätt kan flyttas från sida till sida på samma däcksnivå, skall totala kapaciteten på varje sida vara tillräcklig för att rymma samtliga ombordvarande.

1.2 I stället för att uppfylla kraven i 1.1 får lastfartyg medföra

1. en eller flera frifallslivbåtar, som uppfyller kraven i LSA-koden 4.7, som kan sjösättas genom fritt fall över fartygets akter med kapacitet att rymma totala antalet ombordvarande, och
2. dessutom en eller flera uppblåsbara eller hårda livflottar, som uppfyller kraven i LSA-koden 4.2 och 4.3, med en sammanlagd kapacitet att på varje sida av fartyget rymma samtliga ombordvarande. Livflottarna på minst ena sidan av fartyget skall betjäna av sjösättningsanordning.

1.3 I stället för att uppfylla kraven i 1.1 eller 1.2 får lastfartyg, kortare än 85 meter, som inte är olje-, kemikalie- eller gastankfartyg, uppfylla följande krav:

1. de skall vara utrustade med en eller flera uppblåsbara eller hårda livflottar, som uppfyller kraven i LSA-koden 4.2 eller 4.3, med en sammanlagd kapacitet på varje sida av fartyget att rymma samtliga ombordvarande,
2. om inte livflottarna förvaras enligt 1.3.1, så att de lätt kan flyttas från sida till sida på samma däcksnivå, skall antalet livflottar ökas så att tillgänglig kapacitet på varje sida av fartyget rymmer 150 % av det totala antalet personer ombord,
3. om den beredskapsbåt som krävs enligt 2 också är en helt täckt livbåt, som uppfyller kraven i LSA-koden 4.6, får den inkluderas i den totala kapacitet som krävs enligt 1.3.1, förutsatt att den totalt

tillgängliga kapaciteten på båda sidor av fartyget är minst 150 % av antalet ombordvarande, samt

4. att om någon livräddningsfarkost skulle gå förlorad eller bli obrukbar skall det finnas ett tillräckligt antal livräddningsfarkoster på varje sida, inklusive de som är förvarade så att de lätt kan flyttas från sida till sida på samma däcksnivå, för att kunna rymma alla ombordvarande.

1.4 Lastfartyg, där det horisontella avståndet från yttersta ändan av fören eller aktern till den närmaste livräddningsfarkosten är mer än 100 m, skall, utöver de livflottor som krävs i 1.1.2 och 1.2.2, medföra en livflotte placerad så långt möjligt föröver eller akteröver eller en livflotte placerad så långt föröver och en annan så långt akteröver som är praktiskt möjligt. Sådan livflotte kan vara säkert surrad så att den kan lösgöras manuellt och behöver inte vara av den typ som kan sjösättas med en godkänd sjösättningsanordning.

1.5 Med undantag av den livräddningsfarkost som avses i 16.1.1 skall alla livräddningsfarkoster som behövs för att alla ombord skall kunna överge fartyget kunna sjösättas med full last av personer och utrustning inom 10 minuter från det att signalen för att överge fartyget har givits.

1.6 Kemikalie- och gastanfartyg med last av ämnen, som enligt IBC-koden, kapitel 17 samt IGC-koden, kapitel 19, avger giftiga ångor eller gaser, skall i stället för helt täckta livbåtar som uppfyller kraven i LSA-koden 4.6, medföra livbåtar med ett självständigt slutet luftsystem som uppfyller kraven i LSA-koden 4.8.

1.7 Olje-, kemikalie- och gastanfartyg som transporterar gods med en flampunkt under 60°C, fastställt genom prov med slutna behållare, skall medföra brandskyddade livbåtar som uppfyller kraven i LSA-koden 4.9 i stället för helt täckta livbåtar som uppfyller kraven i LSA-koden 4.6.

2 Beredskapsbåtar

Lastfartyg skall medföra minst en beredskapsbåt som uppfyller kraven i LSA-koden 5.1. En livbåt kan accepteras som beredskapsbåt, förutsatt att den även uppfyller kraven för beredskapsbåtar.

Regel 32

Personlig livräddningsutrustning

1 Livbojar

1.1 Lastfartyg skall medföra det antal livbojar, uppfyllande kraven i 7.1 och LSA-koden 2.1, som följer av följande tabell:

Fartygets längd i meter	Minsta antal livbojar
Under 100	8
100 och under 150	10
150 och under 200	12
200 och över	14

1.2 Självständande livbojsljus på tankfartyg som krävs enligt 7.1.3 skall vara av batteridrivna typ.

2 Ljus på räddningsvästar

2.1 Detta avsnitt gäller alla lastfartyg.

2.2 Alla räddningsvästar på lastfartyg skall vara utrustade med ett ljus som uppfyller kraven i LSA-koden 2.2.3.

3 Räddningsdräkter och termiska skydd (TPA)

3.1 Detta avsnitt gäller alla lastfartyg.

3.2 För varje livbåt skall lastfartyg medföra minst tre räddningsdräkter som uppfyller kraven i LSA-koden 2.3 eller, om Sjöfartsverket anser det vara nödvändigt och praktiskt möjligt, en räddningsdräkt som uppfyller kraven i LSA-koden 2.3 för varje person ombord. Fartyget skall utöver de termiska skydd som krävs i LSA-koden 4.1.5.1.24, 4.4.8.31 och 5.1.2.2.13, medföra termiska skydd som uppfyller kraven i LSA-koden 2.5 för personer ombord som inte utrustats med räddningsdräkt. Dessa räddningsdräkter och termiska skydd får undvaras om fartyget

1. har helt täckta livbåtar på varje sida av fartyget av sådan sammanlagd kapacitet att de rymmer alla ombord, eller
2. har helt täckta livbåtar som kan sjösättas genom fritt fall från fartygets akter med sådan sammanlagd kapacitet att alla ombord rymms och som embarkeras och sjösätts direkt från förvaringsplatsen tillsammans med livflottar på varje sida av fartyget med sådan sammanlagd kapacitet att alla ombord rymms, eller
3. om Sjöfartsverket medger undantag från kravet, då fartyget endast trafikerar varmt klimat där räddningsdräkter inte bedöms nödvändiga.

3.3 Lastfartyg som uppfyller kraven i 31.1.3 skall ha räddningsdräkter som uppfyller kraven i LSA-koden 2.3 för alla ombord om fartyget

1. inte har dävertsjösatta livflottar, eller
2. inte har livflottar som betjänas av motsvarande godkänd utrustning som kan användas på båda sidor av fartyget och som inte måste sjösättas för att kunna embarkeras, eller
3. trafikerar endast varmt klimat där enligt Sjöfartsverket sådan utrustning inte anses nödvändig.

Allmänna råd

Riktlinjer för bedömningen om TPA och varmt klimat finns i MSC/Circ.1046⁴⁹.

3.4 Räddningsdräkter som uppfyller kraven i denna regel anses även uppfylla kraven i 7.3.

3.5 Helt täckta livbåtar på lastfartyg byggda före den 1 juli 1986, som krävs enligt 3.2.1 och 3.2.2, behöver inte uppfylla kraven i LSA-koden 4.6.

Regel 33

Anordningar för embarkering och sjösättning av livräddningsfarkoster

1 Anordningar för embarkering av livräddningsfarkoster på lastfartyg skall vara så konstruerade att livbåtar kan embarkeras och sjösättas direkt från förvaringsplatsen och livflottar som sjösatts med dävertar kan embarkeras och sjösättas från en plats i omedelbar anslutning till förvaringsplatsen eller från en plats dit livflotten enligt kraven i 13.5 flyttas före sjösättning.

2 På lastfartyg, med en bruttodräktighet av minst 20 000, skall livbåtar kunna sjösättas, om nödvändigt med hjälp av fånglinor, då fartyget gör upp till 5 knop i lugnt vatten.

⁴⁹ MSC/Circ.1046, Guidelines for the assessment of thermal protection.

*SEKTION IV – PRESTANDAKRAV FÖR
LIVRÄDDNINGSSUTRUSTNING OCH
LIVRÄDDNINGSSANORDNINGAR*

Regel 34

Bestämmelser om krav på livräddningsutrustning och livräddningsanordningar finns i 2 och 3 §§.

SEKTION V – ÖVRIGT

Regel 35

Utbildningshandbok och hjälpmedel för övning ombord

- 1 Denna regel gäller alla fartyg.
- 2 Det skall finnas en utbildningshandbok som uppfyller kraven i 3 i varje mässutrymme, rekreationsutrymme och besättningshytt.
- 3 En utbildningshandbok, som kan omfatta flera volymer, skall innehålla instruktioner och information på lättbegripligt språk, så rikt illustrerad som möjligt, om fartygets livräddningsutrustning och om bästa metoderna för att överleva. Sådan information kan helt eller delvis lämnas i form av audiovisuella hjälpmedel i stället för handboken. Följande skall förklaras i detalj.
 1. Hur man tar på räddningsvästar, räddningsdräkter och antiexpone-ringsdräkter, om tillämpligt.
 2. Samling vid anvisade samlingsstationer.
 3. Embarkering, sjösättning, klargöring av livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar inklusive användning av marina evakuerings-system, om tillämpligt.
 4. Tillvägagångssätt vid sjösättning inifrån livräddningsfarkosten.
 5. Lösgörning från sjösättningsanordningar.
 6. Tillvägagångssätt och användning av skyddsanordningar i sjö-sättningsområden, om tillämpligt.
 7. Belysning i sjösättningsområden.
 8. Användning av all överlevnadsutrustning.
 9. Användning av all spårningsutrustning.
 10. Illustrerad information om användning av radioutrustning för liv-räddning.
 11. Användning av drivankare.
 12. Användning av motor och tillbehör.
 13. Upptagning av livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar inklusive stuvning och surring.
 14. Risker med kyla och behovet av varma kläder.
 15. Bästa sättet att använda livräddningsfarkostens resurser för över-levnad.

16. Räddningsmetoder, inklusive användning av redskap för räddning från helikopter (bälten, korgar, bårar), livräddningsstol och land-baserad livräddningsutrustning samt fartygets linkastare.
17. Alla övriga funktioner upptagna i mönstringslistan och nödinstruktioner.
18. Instruktioner för nödreparation av livräddningsutrustning.

4 Varje fartyg som är utrustat med marint evakueringsystem skall ha hjälpmedel för träning ombord hur man använder systemet.

Regel 36

Instruktioner för underhåll ombord

Instruktioner för underhåll av livräddningsutrustning, ombord på fartyget, skall vara lättbegripliga, illustrerade när så är möjligt samt, när så är lämpligt, omfatta följande för varje redskap.

1. En checklista att användas vid inspektion enligt regel 20.7.
2. Instruktioner för underhåll och reparation.
3. Schema för periodiskt underhåll.
4. Smörjschema med rekommenderade smörjmedel.
5. Förteckning över utbytbara delar.
6. Förteckning över tillgängliga reservdelar.
7. Journal för anteckningar om inspektioner och underhåll.

Regel 37

Instruktioner för mönstringslista och nödsituationer

1 Mönstringslistan skall specificera information om den allmänna nödsignal och det offentliga högtalarsystem som föreskrivs i LSA-koden 7.2 samt åtgärder att vidtas av besättning och passagerare när detta larm har gått. Mönstringslistan skall också beskriva hur ordern för att överge fartyget skall ges.

2 Alla passagerarfartyg skall ha rutiner för att lokalisera och rädda passagerare som stängts inne i sina hytter.

3 Mönstringslistan skall visa de uppgifter som avdelats till de olika besättningsmedlemmarna, inklusive

1. stängning av vattentäta dörrar, branddörrar, ventiler, spygatter, stormluckor, skylights, fönsterventiler och andra liknande öppningar i fartyget,
2. att utrusta livräddningsfarkoster och annan livräddningsutrustning,

3. klargöring och sjösättning av livräddningsfarkoster,
 4. allmänna förberedelser av annan livräddningsutrustning,
 5. att samla passagerarna,
 6. att använda kommunikationsutrustning,
 7. att bemanna brandgrupper för bekämpning av brand, och
 8. speciella uppgifter vad gäller nyttjande av utrustning och installationer för brandbekämpning.
- 4** Mönstringslistan skall ange vilka befäl som är ansvariga för att livräddnings- och brandutrustning hålls i gott skick och är klara för omedelbar användning.
- 5** Mönstringslistan skall ange ersättare för nyckelpersoner som kan bli neutraliserade och då särskilt tänka på att olika nödsituationer kan kräva olika åtgärder.
- 6** Mönstringslistan skall visa vilka uppgifter besättningsmedlemmar tilldelats då det gäller passagerare i nödsituationer. I dessa uppgifter skall ingå
1. att varna passagerarna,
 2. att se till att passagerarna är lämpligt klädda och har tagit på sina räddningsvästar riktigt,
 3. att samla passagerarna vid samlingsstationer,
 4. att hålla ordning i gångar och trappor och allmänt övervaka passagerarnas förflyttning, och
 5. att se till att ett förråd av filter tas till livräddningsfarkosten.
- 7** Mönstringslistan skall färdigställas innan fartyget går till sjöss. Om någon ändring sker i besättningen som gör det nödvändigt att ändra i mönstringslistan efter det att den har färdigställts, skall befälhavaren antingen revidera listan eller färdigställa en ny lista.
- 8** Formuläret för mönstringslista på passagerarfartyg skall, för att få användas, innehålla de uppgifter denna regel föreskriver.